

HØRINGSNOTAT FRA b2bConnect-gruppen AGFA – vurdering og anbefalinger om elektronisk faktura i staten.

INNLEDNING

Vi vil med dette oversende vårt høringssvar fra b2bConnect-gruppen. B2bConnect gruppen omfatter 11 nordiske meldingssentraler som alle har virksomhet i Norge, og som dekker ca. 90% av markedet for formidling av ehandelsmeldinger, se www.b2bConnect.no.

Vår forretningsmodell er ikke bare basert på formidling og konvertering av ehandelsmeldinger, men også ulike verdiøkende tjenester for våre kunder. Vårt forretningsområde dekker således ikke bare elektronisk fakturering, men også alle andre typer ehandelsmeldinger, så som bestilling, ordre, ordrebekreftelse, etc. Vi fokuserer heller ikke på ett format, men på alle typer format. Vi er derfor heldekkende tjenesteleverandører av formidling av b2b-integrasjon mellom to forretningspartnere.

Vi er glad for den presisering som AGFA-rapporten gjør på side 13 hvor en skiller efaktura fra elektronisk fakturering. eFaktura er i dag et slags varemerke for bankenes løsning til privatmarkedet. Bankene er også meldingssentraler i denne sammenheng også til bedriftsmarkedet, men kun konsentrert om elektroniske fakturer (eFaktura), og ikke de øvrige handelsmeldinger som skal mottas og tas i bruk hos kundenes ERP-systemer. Det kompetanseområdet som b2bConnect-gruppen dekker er derfor vesentlig større enn bankene tilbyr.

B2bConnect-gruppen har inngått en felles, standard Samtrafikk-avtale seg i mellom, slik at formidling av ehandelsmeldinger fra en bedrift til en annen går "sømløst" sett med kundens øyne selv om bedriftene bruker ulike meldingssentraler. Trafikken deltakerne mellom i b2bConnect gir normalt ikke ekstrakostnader for kundene.

Med dette har vi søkt å senke terskelen for bedriftene til å ta i bruk ehandelsmeldinger. Et annet tiltak er den nylig lanserte Utvekslingsavtale mellom Meldingsutsteder og – mottager.

Selv om vår forretning er at kunne konvertere mellom ulike formater, står ikke dette i strid med ønske om å ha færre formater, eller ett format som dominerende. Det er for oss enklere og mer kostnadssparende å forholde seg til færre formater enn uendelig mange. Det vil ytterligere senke terskelen for brukerne og generere mer ehandel og dermed mer trafikk. B2bConnect-gruppen konkurrerer ikke på formatet, men på de verdiøkende tjenestene som vi kan tilby våre kunder som følge av at kundene i større grad får en b2b-integrasjon. Etablerte formater som EDIFACT eller flatfil-formater vil i lang tid fremover ha en stor andel av markedet selv etter at nye XML-baserte internasjonale formater er etablert.

SVAR PÅ DE ENKELTE SPØRSMÅL

Spørsmål 1: *Valg av en felles statlig standard for e-faktura – hvilke hensyn bør veie tyngst, og er det foreslåtte valget i tråd med høringsinstansenes ønsker mht egen utvikling og utviklingen internasjonalt?*

Gruppen er enig at det velges en standard for elektronisk faktura, forutsatt at formatet inneholder de feltene som leverandørene/brukerne har behov for å benytte. Dette er i tråd med den generelle utvikling i næringslivet, både nasjonalt og internasjonalt. "NESUBL" anses som et naturlig og riktig valg, siden dette er det nærmeste vi kommer en internasjonal standard pr dato. Staten bør gi presiseringer ut over standarden, for eksempel bestemme seg for om visuell fakturakopi skal brukes eller ikke.

I tillegg til standard format må det også fastsettes en standard for adressering, dvs entydig og standardisert identifikasjon av fakturamottaker. Når fakturaer skal formidles via meldingssentraler til statlige fakturamottakere må meldingssentralene ha entydig mottakeridentifikasjon for å kunne rute fakturameldingene til rett sted/mottaker. Vårt forslag er at det enten brukes norsk organisasjonsnummer eller GLN.

Organisasjonsnummer er best egnet dersom fakturautstederne/leverandørene i all hovedsak vil være norske og det ikke vil forekomme flere fakturamottakere pr organisasjonsnummer. Organisasjonsnummer er også den adresseringsformen som pr dato vanligvis benyttes for e2b-fakturaer.

GLN (Global Location Number) er anerkjent internasjonalt som adresseringsmekanisme og kan tildeles på alle nivåer i en organisasjon, men må bestilles hos GS1 Norway (ref www.gs1.no) og er avgiftsbelagt. Vi vil likevel anbefale at bruk av GLN vurderes dersom staten forventer / ønsker elektronisk faktura fra utenlandske leverandører eller ser behovet for å kunne motta fakturaer adressert til enheter innenfor et organisasjonsnummer.

Spørsmål 2: *Skal den valgte standarden kun gjelde for staten eller skal den gjelde for hele offentlig sektor (inkludert kommunene)? Hva er en hensiktsmessig forankring av en slik obligatorisk standard i så fall?*

Den valgte standarden bør gjelde for hele offentlig sektor. Valgt standard (NESUBL) bør også dekke bransjeløsninger. Hensikten er å oppnå at alle vet hva en skal forholde seg til, samt at IKT-bransjen og brukerne kan tilrettelegge over noe tid.

Det vil imidlertid være en opplagt fordel om kommunene også kunne inkluderes i dette. Større volum gir et mer interessant marked for tilbydere av løsninger og tjenester rundt elektronisk faktura. Dette gir en konkurransesituasjon som gir bedre løsninger og lavere priser.

Spørsmål 3: *Er det tilstrekkelig å pålegge staten å legge til rette for mottak av elektronisk faktura for å oppnå beregnede gevinster eller må et mer forpliktende krav legges på bedrifter også?*

Dette er en todelt sak hvor større aktører i markedet i hovedsak har eller er på vei til å etablere løsninger – enten via egen ERP-løsning eller via 3.dje part – som tilfredsstillers statens krav. Mens mindre leverandører som ikke har installert noe ERP-system eller benytter 3.dje part i dag, vil ha behov for bistand – både teknisk og økonomisk.

Dette medfører etter vår oppfatning at Staten må legge til rette for mottak av elektronisk faktura med økonomisk bistand for leverandører som ikke har noen etablert løsning (omsetningsgrense for bistand som nevnt i rapporten) over en gitt periode, for eksempel 3 år. Dette kan være en tjeneste som Staten kjøper i markedet.

En av hovedutfordringene i forhold til å få volum på elektronisk faktura er å få leverandører til å levere på elektronisk format. Større innkjøpsorganisasjoner vil kunne påvirke leverandører gjennom rammeavtaler, men mindre offentlige organisasjoner vil ikke kunne presse sine leverandører på samme måte. Om man skal lykkes med de målsettingene som er formidlet i

høringsnotatet må det komme lovpålegg også for bedriftene. Dette forutsetter at staten stiller til rådighet enkle innleveringsløsninger for de minste bedriftene (webfaktura-portal).

Spørsmål 4: *Er en særlov det mest egnede virkemiddel for å fastsette krav til næringslivet eller bør andre virkemidler vurderes (jfr. vedlegg 3 til arbeidsgruppens rapport)?*

For å oppnå ønsket effekt (det er i hovedsak fakturamottager som sitter med gevinsten) må dette gjøres via lovverket. Gevinsten som Staten sitter med, bør brukes til å tilrettelegge for at løsningen blir attraktiv for bedriftene ved at deler av deres kostnad ved forsendelse og eventuell konvertering for å møte formatkravet dekkes. – jf. punktet over.

Spørsmål 5: *Er de tidsfrister som gruppen opererer med i sitt forslag fornuftige / realistiske i forhold til å gjennomføre strategien? Om ikke, hvilken tidshorison bør gjelde for de ulike tiltakene? Hvorfor?*

Det anses at de tidsfrister som er lagt i forslaget er fornuftige. Men Staten bør så raskt som mulig varsle om denne dato og samtidig invitere til deltagelse på etablering av løsning for mottak, eventuell konvertering, kontroll og verifisering av elektronisk faktura før denne sendes til statens mottak. Dette for at ERP – leverandører på både utsteder- og mottakersiden, samt tjenesteleverandører, skal ha ferdig tilpasset løsningene sine, og rullet ut disse innen 1. juli 2010. Det betyr sannsynligvis at standardformatet bør være ferdig fastsatt og spesifisert innen 1. januar 2009. Overordnet fremdriftsplan og innføringsstrategi som er beskrevet i høringsdokumentet må også være endelig forankret og besluttet i de rette organer innen denne datoen.

Spørsmål 6: *Er valg av støttevirkemidler (kravspesifikasjoner, rammeavtaler, fakturaportal mv.) fornuftig og dekkende? Finnes det alternative virkemidler som vil kunne bidra til en bedre gjennomføring av den foreslåtte strategi?*

Staten anbefales å sette opp en Arbeids-/støtte-gruppe (j.f. 6. avsnitt i pkt. 1.3) for implementering av de krav som vil bli stilt ovenfor avsendere av elektronisk faktura – det vises til løsningskonsept som Forsvaret og Forsvarsbygg har etablert.

Manglende avtaler/dokumenter må utvikles:

- Utvekslingsavtale (jfr. vårt forslag)
- Implementasjonsguider pr bransje

Løsningsmessig bør det i tillegg etableres en WEB-portal for faktura m/kontrollfunksjoner hvor mindre bedrifter uten nødvendig programvare kan registrere sine fakturaer manuelt. Denne portalen bør finansieres av Staten. Vi anser denne fakturaportalen som svært viktig for å få med småbedriftene i forhold til å nå målsettingen om å fase ut skanning av papirfaktura slik at alle innenlands faktura sendes og mottas elektronisk.

Spørsmål 7: *Hvilke alternative strategier kan ev. finnes for oppnå målsettinger beskrevet i arbeidsgruppens mandat og i rapportens kap. 2?*

Staten bør sette en dato for gjennomføring – absolutt siste frist – som nevnt ovenfor som allerede ligger 1 år tidligere enn foreslått, nemlig 1. juli 2011. Dette forutsetter at Staten også setter en dato som er tidligere enn 1. juli 2010, nemlig 1. desember 2009. Samtidig bør det etableres en ordning som gjør det attraktivt å starte så tidlig som mulig mot de statlige enheter som allerede kan motta elektronisk faktura. Mange norske bedrifter har allerede løsninger for å sende og motta elektroniske fakturaer.

Spørsmål 8: *Hvilke utfordringer ev. gjennomføring av den foreslåtte strategien vil skape for:*

- *statlige virksomheter, inklusive helseforetakene*
- *næringslivet?*

For statlige virksomheter/helseforetak:

- En av utfordringene blir å få virksomhetene til å se at innføringen av elektronisk fakturamottak vil måtte følges opp av flere nye tiltak for å automatisere arbeidsflyten i alle ledd internt i virksomhetene. Lykkes man med dette, bør man kunne forvente å ta ut betydelig større gevinster enn det som hittil er identifisert.
- Det kan være fornuftig at man allerede primo 2009 går ut med et pålegg til alle statlige virksomheter om å ta i bruk elektroniske arbeidsflytsystemer, slik at man raskere kan begynne å teste ut mottak av elektroniske fakturaer. (I følge rapporten er det fortsatt 37% av statlige virksomheter som ikke har tatt i bruk elektronisk arbeidsflyt. Det sies ingenting om hvilke fakturavolumer de representerer). På denne måten vil statlige virksomheter kunne sette opp gode rutiner for elektronisk fakturamottak med kontroll og anvisning, i forkant av den lovpålagte endringen. Og dette bør kunne fremskynde arbeidet med å automatisere arbeidsflyten i flere ledd av virksomhetene.

For næringslivet:

Bedrifter som ikke har løsninger som kan generere elektroniske faktura vil måtte

- investere løsninger
- tilknytte seg en 3.dje part
- benytte webfaktura (Web-løsning for manuell registrering av faktura).

Bedrifter som har ERP-systemer, men ikke kan møte kravet om valgt format vil måtte

- utvikle format
- benytte seg av 3.dje part

Tilleggs kommentar:

Pkt 5.2.3. Webfaktura

Det foreligger en misforståelse hvor det fremkommer i teksten at: "Flere banker, blant andre DnBNOR, har webfaktura som en tjeneste for sine nettbankkunder. Denne tjenesten inkluderer betalingsmodul"

Det korrekte er:

"DnBNOR sin WEB faktura er ikke tilknyttet en betalingsmodul. Betalingsmodulen er på mottagersiden og benevnt "Klikk og betal" og er en videreutviklet versjon av eFaktura til privatpersoner. Mao har vi her to separate løsninger"

Pkt 7.6.2 Prisstruktur

- Det må ikke spres en oppfatning blant beslutningstagere at meldingssentraler operer med det prisnivå som er oppgitt i dette punkt.
- Prisnivået varierer avhengig av hvilke tjenester som er inkludert i prisen pr elektronisk faktura. Det er eksempler på at prisen pr forsendelse av en elektronisk faktura uten tilleggstjenester av noen art, ligger på godt under 1 kr.
- Det er flere steder hvor pristabeller er inkludert i dokumentet – disse gir feilaktig bilde av nivået for denne tjenesten i det norske markedet i dag.

Denne rapporten er sendt av NorStella på vegne av b2bConnect gruppen som består av de nedenstående aktørene.

BasWare

LOGIQ

PROGRATOR | gatetrade
eProcurement - Integration - Network

